

Egy szarajevói hotelszobában

Szarajevói hotelszobában karabachi gyászoló
 apák és anyák,
 Ketten fognak egy asszonyt,
 tárt száján kibukik lemészárolt családja,
 Izmos orvos szakállas hulla karjait taszítja
 iszonyú erővel
 a mozdulatlan mellkasra, felrántja-visszataszítja,
 Floridai teenager kerekkepű brit turistát ölt le
 szórakozásból,
 A világ nyomoronc gyerekeinek gyűjt
 szakállas emberbarát,
 megmentett csöppségek mosolyognak,
 csekkszámilák és ébenhalók,
 Örmények készülnek végső csapásra, nem értem, kik,
 ja igaz, az abházok ellen,
 Afganisztáni marcona harcosok,
 buzgón irtják egymást,
 már maguk is alig veszik észre,
 Hatvan kilométerre hotelszobámtól szülőfalujukból
 esőverte hegyi utakra kergetett
 mozlím családok,
 Targoncát tol a papa,
 a mama koffert és gyereket trógerol,
 esernyős kisfia mellette botorkál,
 ENSZ-páncélosok sárral beverik őket,
 Tájékpép népirtás után, egy horvát faluban
 mozlímok leölték
 az öregeket,
 a gyerekek torkát vagy basát felmetszették,
 a gyerekhullák arcát összeszurkálták,
 ahol embert nem leltek, kinyírták az állatokat, iszonyú
 kutyatetem bűzlik szarajevói szobámban,
 kész a kimondatlan világtévé-igazság,
 mindenki egyformán
 vadállat ebben a háborúban,
 csak Szarajevóban háromezer gyereket öltek meg
 szerb lövedékek,
 ehhez a tévéadáshoz is orvlövészek szolgáltattak
 kintről szeszélyes kísérezetét.

1993. szeptember 17.

Európa

„Ó Európa hány határ
 minden határban gyilkosok”:
 egy régi dallam visszajárt
 repedt ablakomon kopog.

A mosónő örült fia
 sejtette, hány hét a világ —
 szarajevói éjszaka
 bundáját golyók ütik át.

Falábak odvában a szű
 jóllakottan fülel-figyel:
 készül új világháború,
 tán e hegyekből indul el.

Ó Európa hány határ:
 szöges burkok a nyakamon,
 tekergeti, cibálja már
 őket a népnemzetmajom.

Szarajevóból kérdelek:
 Európa mit kérsz enni ma?
 Háromezer bosnyák gyerek
 hullájából csebabcsica.

Ó Európa, szélütött,
 fentről saját zsírjába fúl,
 s nem veszi észre, hogy dühödt
 görcsökben szétrohad alul.

Véres-gennyes fekáliát
 pöfög ki rákos végbelén,
 míg pezsgőt nyel és rákot rág,
 vagy mereng bíbor bifszteken.

Szarajevó,
 1993. szeptember 18.